

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

h Ro. 8. 26.

quæ aditum patefacit ad agendum familiariter cum Deo! Sed quid mirum, quod hoc præstet continentia, quæ animam ipsam (vt paulò infra videbimus) ad sponsam Dei eleuat dignitatem? cui propterea nulla est obsecrata porta, quando cunque velit cum suo sponso conuertari; & cum h. Spiritus sanctus existat in omnibus iustis, qui sunt eius templum, excitans illos adorandum clamoribus & gemitibus inenarrabilibus; potiori iure erit in Virginitatibus & continentibus, quæ sese in viuum eius templum consecrarunt: illisque orationis donum inspirabit, qua castitatis suæ ornamentum impotent, & protectionem: cum enim ea adeò grauius oppugnetur: non poterit absque orationis armis protegi, ac defendi.

§. 2.

PRÆDICTA S continentia excellentias ultra modum extulit Isaias Prophetam ad consolationem continentium, quos vocat *Eunuchos*, ob eorum defectus, quos pati videntur: eò quod nuptiis renunciauerint. Qui defectus, vt plurimum sunt tres: *Solitudo* scilicet: eò quod societati viri aut uxor careant, qui subsidio & auxilio ipsis sint in aduersis; *sterilitas*, eò quod prolibus careant, quæ ipsos exhilarent, & in quibus ipsorum memoria permaneat: ex qua sequitur *sterilitas*, quod scilicet familiae successio finiatur; & nomen, quod in terra habere poterant, periret. Sed quid Deus dicit per Prophetam. *ne dicat Eunuchus: ecce ego lignum aridum. quia hæc dicit Dominus Eunuchis: qui custodierint Sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & non uerint sedus meum: dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen meum a filijs & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit.* Hoc enim dicitur: noli tristari anima, quæ perpetuam colis castitatem, quasi fructus in mundo maneat tanquam arbor arida, & absque villo fructu. Si enim tuæ Castitati custodiam addideris legis meæ, & reliquas virtutes: ego te factam arborem viridem, ad aquarum fluentia plantatam; feretque fructus dulciores, magisque gloriosos, quam si filiorum multitudinem haberes: nam collocabo te intra domum meam: ubi nunquam tibi iucunda mea societas desit; & intra muros Ecclesiæ meæ militantis ac triumphantis locum dabo eminentiorem, quam coniugatis, qui fructum proferunt multorum filiorum; & nomen, famamque valde gloriosam, quæ non finietur tempore, sicut illa finitur, quæ per matrimonium & proles obtinetur: erit enim nomen æternum, quo in cælo meo semper fruereis.

Hoc genus Continentium (ait Sanctus Hieronymus) videtur sterile, sed re ipsa non sterile, sed valde fecundum est: expugnat enim regnum colorum illudque violenter rapit: hoc festa semper custodit, nunquam intendens ad carnalium nuptiarum opera. Idem eligit quod Deus vult, præstans quam iubeatur. Nam etiam consilia amplectitur. idem custodi-

a Isai. 56. 3.

Deus promittit Castis eminentiorem locum in cælo quam coniugatis.

S. Greg. 3. p. Past. ad monit. 29.

in Isa. 56. & Epist. ad Philemon. Casti cælo violenter rapiunt.

pactum

paetum sempiternum; quia non solum ad tempus abstinet, vt orationi se dedat; sed semper abstinet: quia eidem orationi semper se addicit. Et ita eminentem valde locum in templo, hoc est, in eius Ecclesia, occupat. Hoc intra muros domus Dei stationem habebit valde celebrem: erit enim quasi turris fortissima, & gradu Sacerdotali dignum, ad plurimos spirituales filios, loco carnalium generandos. Hæc (ait Sanctus Augustinus) excellentia illa est, quam Isaias NOMEN appellat: nam quemadmodum homines, & agnoscuntur, & distinguuntur suis nominibus; ita continentes distinguuntur quodam nomine ab alijs, non temporali, sed æterno: quod nunquam perit, nec est alijs commune, sed ipsorum proprium, cum singulari aliqua eminentia. & quondam hoc erit nomen, nisi (vt ait Sanctus Basilius) nomen quoddam Angelicum, quod pro humano recipiet: vocabuntur Angeli in terra, & filij Dei per excellentiam, sponsæ diuini verbi, electa spiritus sancti templa, parentes spirituales multorum filiorum, quos diuino suo sponso generabunt. Hæc sunt *bona nomina*, non inania, sed plena sanctitate; quam significant: quæ (vt ait Isaias) ipsiusmet *Domini or nominant*, & *scripta sunt* (vt ait S. Ioannes) *in calculo candido castitatis*: vt sic eam remuneret, & honore afficiat ob præclaram eius victoriam.

Non itaque existimet continens: se *signum esse aridum & inutile*: non enim est tale, sed arbor viridis, valde que frugifera. cuius fructus multum superant eos, quos alijs proferunt status. Coniugati (ait Sanctus Hieronymus) *dant fructum trigessimum*, viduæ *sexagesimum*: duplicatum scilicet, propter suam continentiam; at virgines *dant fructum centesimum*, qui perfectionis valde excellentis est fructus. Quod si dixerimus cum alijs sanctis Patribus: fructum sexagesimum virginibus attribui; centesimum autem martyribus, vt pote eminentioribus: respondebit diuinus Ambrosius, laudans Virginitatem non eo solo nomine, quod in Martyribus inueniatur; sed quod ipsa, inquit, Martyres faciat. Et Sanctus Hieronymus: Castitatem bene custoditam, ait, suam propriam habere martyrium ex pœnitentijs & afflictionibus voluntarijs, quæ carnem cruciant: vt sit spiritui subiecta. Eadem facit etiam Martyres martyrio sanguinis: quia multæ Virgines sese offerunt ad sanguinem fundendum, vt puritatem & integritatem suam conferuent. &, quod amplius est, multi illustrissimi Sancti sanguinem proprium fuderunt, vt alienam defenderent castitatem. Neque exiguum est indicium, quanti Deus illam faciat: quod voluerit, Apostolum & Euangelistam Sanctum Matthæum crudele sustinuisse Martyrium ob defensionem virginitatis. Sanctæ Iphigeniæ. ô Virginitas gloriosa, quæ tribus summæ gloriæ laureolis coronatur: vna, propria ob eius integritatem; & duabus alijs propter excellentias, quæ illam solent comitari: Docet enim tanquam Magister,

Li. de S. Virginitate. c. 25.

Li. de vera virginitate. Spiritus sancti templa casti sūt. b Isai. 62. 2. c Apoc. 2. 17.

Continentes fructus adferunt præstantissimos.

Li. cont. Iou d. stat. 13. 8. S. Aug. lib. 1. de qq. Euan. c. 9. S. Hieron. in Apolog. pro li. cor. Iou. S. Tho. 2. 2. 9. q. 2. ar. 5. ad 2. Amb. li. de Virginitate.

veritatem filios, quos generat: quam ne amittat, sanguinem suum, tanquam Martyr profundit. Sed quoniam perpetua puritas per se ipsam est summa amplitudinis & gloria: par erit fulius explicare speciales, quibus illa exornatur, excellentias.

CAPUT IV.

SPECIALES STATUS VIRGINITATIS *excellens.*

NOT SVNT, adeoque admirandæ Angelici Virginitatis status excellentiæ, ut insigniores Ecclesiæ tam Latinæ, quam Græcæ Sancti atque Doctores, Cyprianus, Hieronymus, Ambrosius, Augustinus, Basilius, Chrysostomus, & alij miles attentius inuigilauerint in describendis de ea libris quamuis, ut ipse S. Ambrosius dixit, omnes fuerint valde parci in eius laudibus referendis, eò quod multò sint excellentiores, quam humana ratio assequatur. Honori sibi tribuant, dum viuerent, eandem apud vniuersum populum prædicare: ostendentes ex iplo suo quod illi commendabant, ut fideles audientes, & videntes: ad eandem accederentur, & in sponfam accipere delectarentur: & parum sibi esse existimantes, quod essent diuinæ huius vocacionis instrumenta ad eos vocandos, qui tunc viuebant, & aderant; scripserunt etiam libros, quibus idem officium apud absentes præstarent, etiã in sæculis futuris vsque ad finem mundi. Et his igitur fontibus breuem quandam summam deducemus singularium præmiæ huius virtutis amplitudinum: ut, qui eam possident, ex corde gaudeant; & ad eandem conseruandam magis animentur. Ita tamen eius præiulia referemus, ut non excludamus alia valde similia, quæ Castitatis perpetuæ professionem comitantur, licet non habeant sibi coniunctam Virginitatis integritatem.

PRIMUM: si felicitis virginitatis status antiquitatem aspiciamus, dicit nobis S. Ambrosius, nullum esse hoc statu antiquiorem, & omnium esse primò. Nam prius, inquit, est, quod nati sumus, quam quod effecti, electione scilicet nostræ voluntatis: natiuitas enim facit Virgines; electio coniugatos. Ne contemno (inquit S. Hieronymus) nuptias tanquam malas; sed tanquam minus bonas: & eas potius laudo; sed eo nomine, quod mihi Virgines generat: ideoque ex spinis colligo rosas; ex terra aurum; ex conchilia gemmam; & ita ex matrimonio virginitatem.

IN statu innocentie instituit Deus matrimonium: sed prius florebat virginitas, eaque durauit toto tempore felicitis illius status. Adam enim & Eua, teste hoc sancto Doctore, ante peccatum, & quam diu fuerunt in

Li. 2. de Virginitate. in initio

Virginitatis status antiquissimus.

I.

Epi. 31. ad Siricum.

Epi. 22. ad Eustochium de Cust. Vir.

2.

Li. 1. ad aduers. Iovin.

Paradi-